మానసమయూరి

- కస్తూరి మురళీకృష్ణ

(గత సంచిక తరువాయి)

'ఏమిటలా కూర్చున్నారు?'

తాను వంటింట్లోకి వెళ్ళినప్పుడు ఎలా కూర్చున్నాడో, అక్కడ పని చూసుకుని బయటకు వచ్చేసరికీ అలాగే కూర్చుని ఉన్న శరత్‌ని చూసి అడిగింది ప్రశాంతి.

ఆలోచనల్లోంచి తేరుకున్నాడు శరత్. అతడి నోరంతా చేదయిపోయింది. తల సన్నగా నొప్పి పెడుతోంది. కడుపులో గాభరాగా, వికారంగా ఉంది. 'నువ్విందాక అన్న మాటల గురించి ఆలోచిస్తున్నాను. వేరే మొగవాడిని హోటల్‌కి పిలిచి వాడి భుజం మీద తలపెట్టి బాధలు చెప్పుకోవటం గురించి. నీకెలా తెలిసిందని?' జాగ్రత్తగా అన్నాడు.

పెద్దగా నవ్వింది ప్రశాంతి.

'మీ మగవాళ్ళది అనుమానపు బుర్ర. నేనెవరి భుజం మీద తలపెట్టి ఏడవను లెండి. నేను ఏడిపిస్తాను తప్ప ఏడవను.'

ఆమె తనపై విసురు విసిరిందని గ్రహించినా, ఆమె మాటలతో ఒక్కసారిగా మనస్సులోని బాధ తీసేసినట్టయింది శరత్‌కి.

ఎక్కడకు మాయమయిందో తలనొప్పి 'హుష్‌కాకి' అయిపోయింది. వికారభావన పరారయిపోయింది. శరీరం తేలికగా అనిపిస్తోంది. శరీరం తేలికగా అనిపిస్తోంది.

'నేనన్నది నీగురించి కాదోయ్..' అని ఏదో అనబోయాడు శరత్, తేలికగా..

అతడి మాటలకు అడ్డువచ్చింది ప్రశాంతి.

'నాకు ఒకోసారి పాత కాలం ఉత్తమం అనిపిస్తుంది. ఇలా రోజూ బయట తోడేళ్ళు, నక్కలు, పులుల మధ్య ఎనిమిది తొమ్మిదిగంటలు అతిజాగ్రత్తగా గడపాల్సి వచ్చేది కాదు. ఎంత జాగ్రత్తగా ఉన్నా ఎవరో వచ్చి పలకరిస్తారు. ఏదో అవసరం పడుతుంది. ఒకటికి రెండుసార్లు మాట్లాడాల్సి వస్తుంది. ఇంకేం కథలు ఊరేగుతాయి. ఊహలు ఆకాశాన్ని తాకుతాయి. మా ఆఫీసులో గంగ అని ఉందో అమ్మాయి. అమ్మాయంటే అమ్మాయి కాదులెండి. యాభయ్ ఉంటాయి. ఆమె చుట్టూ వేణు అనేవాడు తిరుగుతున్నాడు. వాడో వెధవ. ఇప్పుడు వాళ్ళిద్దరూ బహిరంగంగా రోజూ కాంటీన్‌కి వెళ్ళి 'టీ' తాగుతున్నారు. అదో చర్చనీయాంశం. మనం ఎంతో అభివృద్ధి చెందాం. ప్రోగ్రెసివ్ అనుకుంటాం. కానీ మనిషి ఏమీ మారలేదు. ఏ విషయంలో కూడా.. అయినా నాకు అర్థం కాదు.. అసలు అనవసరంగా ఎవరైనా ఎవరితోనైనా ఎందుకు మాట్లాడాలి? ఆ తరువాత వాళ్ళిలా అన్నారు, వీళ్ళిలా అన్నారు అని ఎందుకు ఏడవాలి?'

ఆమె మాట్లాడే తీరును, ఆవేశాన్ని బట్టి ఆఫీసులో ఏదో అయిందని గ్రహించాడు శరత్.

'ఆఫీసులో ఏమైనా అయిందా?' అడిగాడు మృదువుగా.

'ఏమౌతుంది? ఏమవ్వాలి? ప్రతివాళ్ళకీ వాళ్ళ భార్యలు ఆఫీసులకెళ్ళి డబ్బులు సంపాదించి తేవాలి. ఇంట్లో పనులన్నీ చెయ్యాలి. పిల్లల బాధ్యతలు చూసుకోవాలి. పరపురుషుడి వైపు చూడకూడదు. తన భార్య తప్ప ప్రతి ఒక్క మహిళా అసంతృప్తితో సెక్స్ కోసం అల్లల్లాడిపోతూంటుంది.'

'ఏమైందివాళ్ళ? ఎవరైనా ఏమైనా అన్నారా?' అడిగాడు శరత్.

శరత్ ముందు కూర్చుంది.

'మా ఆఫీసులో ఐలయ్య లేడూ.. వాడే ఫుట్‌బాలర్... మీకూ పరిచయం.'

'ఓ.. గుర్తుకు వచ్చాడు. మన ఇంటికి కూడా వచ్చాడు'

'ఆ వాడే నాతో మాట్లాడాలట. ఒంటరిగా మాట్లాడాలట. బాధలు చెప్పుకోవాలట. ఆఫీసులో కుదరదట. బయట హోటల్‌లో కలుద్దాం అంటాడు.'

'వెళ్ళవద్దా? పాపం' నవ్వుతూ అన్నాడు శరత్. కానీ అతడి మనసులో విచిత్రమైన భావన కలుగుతోంది.

ప్రశాంతిని పరిశీలనగా చూశాడు.

అతడికి ఓ పాత ఇంగ్లీషు సినిమా డైలాగు గుర్తుకు వచ్చింది.

దాన్లో తన భార్య అందంగా ఉందని ఎవరో అన్నారని భర్తకు కోపం వస్తే, భార్య 'you are blind to one because I am your wife' అంటుంది. నేను నీ భార్యని కాబట్టి నా అందం నీకు కనబడదంటుంది.

వ్యంగ్యం అయినా చేదు నిజం.

శరత్ మనసులో నేరభావన కలిగింది.

ప్రశాంతి వైపు, సరిగ్గా చూసి ఎన్నో ఏళ్ళయింది.

ఒకే ఇంట్లో ఉంటున్నా, రోజూ కలుస్తూనే ఉన్నా, రోజూ కలసి పనులు చేస్తూనే ఉన్నా ప్రశాంతిని తాను సరిగ్గా చూడటమే లేదు. ఆమె అందాన్ని గమనించటంలేదు.

'ఇంకానయం.. అడ్డమైన వెధవల బాధలు వినటమేనా నా పని? సిగ్గులేకపోతేసరి. ఇంకోసారి జోక్ కయినా అలా అన్నారంటే చీపురు తిరగేస్తా' అంది నవ్వుతూ.

శరత్ కూడా ఆమె నవ్వుతో నవ్వు కలిపాడు. హఠాత్తుగా నవ్వటం ఆగి ఆమె కళ్ళల్లోకి చూసి చెప్పాడు.

'నిజంగా నువ్వు చాలా అందంగా ఉంటావు ప్రశాంతీ. నేనే గమనించలేదు.' అన్నాడు.

నవ్వింది ప్రశాంతి. ఆమె ఏదో అనేలోగా సెల్ మోగింది.

'ఇంత రాత్రి ఎవరు చేస్తారు?' అంటూ లేచింది.

'మీ ఐలయ్య ఏమో!' అన్నాడు శరత్.

ఫోనెత్తి 'హలో' అంది.

'అమ్మ.. నేను .. రాత్రికి రావటంలేదు. ఇక్కడ ఫ్రెండ్స్‌తోటే ఉంటున్నాను' ముద్దగా వస్తోంది సుమంత్ స్వరం.

క్రితం రాత్రి తాగి ఇంటికి వచ్చినందుకు తిట్లు తిన్నాడు. ఇప్పుడు తాగినందుకు ఇంటికి రావటంలేదు.

ఆమె ముఖంలో మార్పు చూసి అడిగాడు శరత్ 'ఎవరు?'

'మీ పుత్రరత్నం. రాత్రికి ఇంటికి రాడట. తాగి ఎక్కడో పడుకుంటున్నాడు.'

ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి.

శరత్ మనసులో జాలి పొంగింది. ఆమెని దగ్గరకి తీసుకున్నాడు.

'చిన్నప్పుడు పిల్లలు మాట వినకపోతే బ్రతిమిలాడతాం. ఆశలు చూపిస్తాం. బెదిరిస్తాం. కానీ పెద్దయిన పిల్లలు మాట వినకపోతే మౌనంగా దేవుడికి దండం పెట్టుకుని, వాడి భవిష్యత్తు బాగుండాలని ప్రార్థించటం తప్ప ఏమీ చేయలేం అన్నాడు మృదువుగా.

'వీడికి ఈ తాగుడు ఎక్కడ నుంచి అలవాటయిందండీ' అంది బేలగా.

'పిల్లలకు మనం ఇంట్లో మంచి చెప్తాం. కానీ బయట ప్రపంచం ప్రభావాన్నుండి మనం తప్పించలేము. మనం ఇచ్చిన సంస్కారం, వాడి వ్యక్తిత్వం మాత్రమే వాడి మార్గాన్ని నిర్దేశిస్తాయి. వాడి భవిష్యత్తును నిర్ణయిస్తాయి. తాగుడు చెడుకాదు. ఏదైనా హద్దు దాటితే హానికరం. చూద్దాం. వాడి అదృష్టం ఎలా ఉందో'

'అంటే తాగొద్దని మీరు వాడికి చెప్పరా?'

'చెప్తాను. కానీ వింటాడనుకోను. ప్రతి తరానికి తనదైన వ్యాకరణం ఉంటుంది. మనం మన దృష్టితో వాడిని చూస్తున్నాం. మనకు చదువు పూర్తవగానే ఒక ప్రభుత్వ ఉద్యోగం రావాలి. పెళ్ళి చేసుకోవాలి. రిటైరయ్యేసరికి ఎలాంటి బాధ్యతలుండకూడదు. ఇలాంటి ఆలోచనలు తప్ప మరేమీలేవు. ఇప్పటి తరం అలా కాదు. ఈ తరానికి జీవితాన్ని అనుభవించాలి. ఉద్యోగం గురించి బెంగలేదు. బ్రతికేయగలం అన్న ధీమా ఉంది. పైగా, ప్రపంచీకరణ, విదేశీపెట్టుబడులు, అంతర్జాతీయ విపణి మన జీవన విధానాన్ని మార్చేశాయి. మనలాగా, వీళ్ళు యవ్వనంలోనే రిటైర్మెంట్ జీవితానికి ప్రణాళికలు వేసుకోవటంలేదు.

వీళ్ళది దేనికీ భద్రతలేని, అయినా ఏమీ పట్టించుకోని, వీకెండ్ టు వీకెండ్ తరం. అంతెందుకు, వాడెవడో బాధలు చెప్పుకుంటానంటే నీకు అంత కోపం వచ్చింది. కానీ ఇప్పటి తరం అమ్మాయిలు 'కాఫీకి పిలిస్తే' 'కాఫీనా? బీరు తాగటానికి పిలుస్తావనుకున్నాను' అనేట్టున్నారు. నువ్వూ నేనూ అది ఊహించగలమా?'

నవ్వింది ప్రశాంతి. 'ఛాన్స్ దొరికిందని లెక్చరిచ్చేస్తున్నారు' అంది.

'పెళ్ళయిన కొత్తల్లో ఈ లెక్చర్లే బావుండేవి నీకు'

'అప్పుడు మీ లెక్చర్లు కొత్త. ఇలా కూడా ఆలోచిస్తారా అని ఆశ్చర్యంగా ఉండేది. ఇప్పుడు అలవాటయి పోయింది. ఇలా కాక ఇంకోరకంగా ఆలోచిస్తే బాగుండు అనిపిస్తోంది' అంది.

నవ్వాడు శరత్.

ఆమె దృష్టి గడియారంపై పడింది.

'అయ్యో. ఇంత రాత్రయింది స్రవంతి ఇంటికి రాలేదు.' అంది.

'అదీ ఎవరింట్లోనయినా పడుకుంటుందేమో?' అన్నాడు.

'ఒక వయసు వచ్చిన తరువాత పిల్లను ఎక్కడా ఒంటరిగా వదలకూడదు' అంది. ఏదో అనబోతున్న శరత్ నోటికి చెయ్యి అడ్డం పెట్టింది'మళ్ళీ మీ తరం వ్యాకరణం అంటూ లెక్చర్లివ్వకండి. తరం ఏదైనా, సమాజం ఏదైనా ఆడపిల్ల విషయంలో ఏదీమారదు. ఇప్పుడు ఎల్‌కేజి, యూకేజీ ఆడపిల్లల విషయంలో కూడా భయపడాల్సివస్తోంది. వయసు వచ్చిన కూతురిని పట్టించుకోకపోతే ఎలా?' అంది.

తలుపు చప్పుడయింది.

పరుగున వెళ్ళి తీసింది.

ఎదురుగా స్రవంతి. 'హాయ్' అంటూ లోపలకు వచ్చింది.

'ఇంత రాత్రి రోడ్లమీద తిరిగితే ఎలా? భయం లేదా? ఎంత కంబైన్డ్ స్టడీస్ అయినా ఇంత రాత్రిదాకా చదవాలా?' అంది గబగబా.

నవ్వింది స్రవంతి.

'ఏమీ కాదమ్మా అందరం కలిసి చదివితే ఒకరికి తెలియని విషయాలు మరొకరు చెప్తారు. బాగుంటుంది.' అంది లోపలకు వెళ్తూ.

తన కూతురు వెళ్ళిన వైపు చూస్తూండిపోయాడు శరత్.

అంతా గమ్మత్తుగా ఉంది.

పిల్లలు పెద్దవాళ్ళయిపోవటం. వాళ్ళు మంచి చెడూ వాళ్ళు తెలుసుకోగలగటం. తాము నెమ్మదిగా ముసలివాళ్ళయిపోతూండటం ఒకప్పటి ఆవేశం, ఆదర్శం కావాలని ఆలోచన, అనుభవాలు కలిగించిన అవగాహన ఆక్రమించటం...

తన గదిలోకి వెళ్ళి పాటలు ఆన్ చేశాడు.

తాల్ మిలే నదీ కె జల్ మె

నదీ మిలే సాగర్‌మే

సాగర్ మిలే కౌన్ సె జల్ మె కొయీ జానే

ముఖేష్ స్వరం గదిలో నిండింది.

కళ్ళు మూసుకున్నాడు శరత్.

పిల్లలను చూస్తుంటే మనసు గతం వైపు పరుగులు తీస్తోంది. ఆ వయసులో తన ఆవేశాలు, ఆలోచనలు గుర్తుకువస్తున్నాయి. ఇపుడు అవన్నీ ఏమైపోయాయి?

నెమ్మది నెమ్మదిగా రాజీపడటం అలవాటయిపోయింది.

రాజీపడటాన్ని సమర్థించుకోవటం అలవాటయి పోయింది.

చదువుకునే రోజుల్లో ఏవేవో ఊహించుకున్నాడు. ఏవేవో సాధించాలనుకున్నాడు. చదువు పూర్తయ్యేసరికి నిజజీవితం వేరు, కలల జీవితం వేరు అని అర్థమయింది. జీవితం కోసం ఉద్యోగంలో చేరక తప్పలేదు.

ఆ ఉద్యోగం తన ఊహలకు పూర్తిగా భిన్నమైనది.

చేరినప్పుడు వెంటనే వేరే ఉద్యోగం చూసుకుని దీన్ని వదిలేయాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. కానీ ఇపుడు రిటైర్మెంట్ గురించి ఆలోచిస్తున్నాడు.

లడక్ పన్ కేల్ మె ఖోయా

జవానీ నీంద్ భర్ సోయా

బుడాపా దేఖ్‌కర్ రోయా

యహీ ఖిస్సా పురానా హై... పాడుతున్నాడు ముఖేష్.

కఠోరమైన జీవిత సత్యాలు అనుకున్నాడు శరత్.

'సాయంత్రం మా అమ్మాయి డాన్స్ ప్రోగ్రామ్ ఉంది. తప్పకుండా రావాలి' కొలీగు కల్పన శరత్ చేతిలో ఇన్విటేషన్ పెట్టింది.

కార్డు అందంగా ఉంది. కార్డుమీద అమ్మాయి నృత్యభంగిమ ఉంది.

కార్యక్రమానికి వచ్చి పెద్దల జాబితా చూశాడు. నిజంగానే పెద్దలు వస్తున్నారు.

'రావోయ్. నేనూ వెళ్తున్నాను' అని మరో కొలీగ్ బలవంతం చేయటంతో వెళ్ళాడు శరత్.

హాలు కిటకిటలాడుతోంది.

నృత్యం ఆరంభమయింది.

స్టేజ్‌కి ఓ కార్నర్‌లో కూర్చున్న యువతి పాట ఆరంభించింది.

ఆమె స్వరం వింటూనే ఉలిక్కిపడ్డాడు శరత్.

అతడి శరీరాన్ని ఏదో ఉద్వేగం క్రమ్మేసింది.

ఆ గాయనిని చూడాలని, ఎదురుగా ఉన్న తలలను తప్పుకుని వొంగి చూశాడు. అమ్మాయి సాధారణంగా ఉంది.

కానీ ఆమె పాట పాడటంలో, పాట పట్ల ఉన్న శ్రద్ధ తెలుస్తోంది. భక్తి తెలుస్తోంది. అంకిత భావం తెలుస్తోంది.

పాట ఆమె స్వరంతో కాదు, ఆత్మతో పాడుతున్నట్టుంది.

ఆమె స్వరం పలికే స్వరతరంగాలు సముద్రపుటలల్లా తాకి అతడిని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తున్నాయి.

ఆమె ఏం పాడుతుందో అతడికి తెలియటంలేదు. కేవలం ఆమె స్వరం అతడి సర్వేంద్రియాలను తన వశం చేసుకుంది.

స్టేజి మీద నృత్యం చూడలేదు. తన ముందున్న వారిని మరచిపోయాడు. పక్కనున్న వారు అదృశ్యం అయిపోయారు. ఆమె స్వరం తప్ప సర్వ ప్రపంచం శూన్యమైపోయింది. ఆమె పాత ఆపేసరికి అతడికి ప్రపంచం శూన్యం అయిపోయింది.

అనౌన్సర్ ఏదో అనౌన్స్ చేశాడు.

శరత్ దృష్టి ఆ వైపు లేదు. స్టేజ్‌కి ఓ మూల ఉన్న ఆమె పైనే ఉంది.

ఆమె నీళ్ళు తాగుతోంది.

నీళ్ళు గొంతునుండి క్రిందకు జారుతూ.. ఆ సుమధుర స్వరతరంగాలు వెలువడే కంఠాన్ని స్పృశిస్తాయన్న భావన కలిగితేనే ఎందుకో అసూయగా అనిపించింది.

ఇంతలో ఆమె మళ్ళీ గళం విప్పింది.

తటవన మునిజన సకల అసురసుర

సన్నుత పాద కింకిణి ఝుమ్ ఝుమ్

ఝణ ఝణ ఝణ ఝణ మాస్వర లయగతి

ఘన ఘన ఘన ఘన వితి హరి సేవిత

తాండ విడంబర వ్యాఘ్రమ శంకర

శరత్ కళ్ళముందు ఆమె స్వర తరంగాలు తాండవం చేస్తున్న నటరాజు దివ్యరూపాన్ని నిలిపాయి.

తన్మయుడై పోయాడు. ఒళ్ళుపై మరచిపోయాడు.

అతడు అక్కడ కూర్చుని ఉన్నాడు భౌతికంగా. కానీ అతని శరీరం నుండి అతడు వేరై ఆకాశం దాటి అంతరిక్షం చేరి, నక్షత్రాలు, పాలపుంతలు ప్రమథగణాలుగా సంచరిస్తుంటే శివతాండవం చేస్తున్న భావన కలుగుతోంది.

ఆ హాలు విశ్వమైపోయింది. విశ్వ వేదికపైన సహస్ర చూపులతో, జటాజూటం గాలికి నదీపాయలుగా వంపులు తిరిగి ఎగుర్తున్న శివుడు అతడి కళ్ళముందు నిలిచాడు.

అదోరకమైన తీవ్ర భావావేశానికి గురయ్యాడు శరత్.

తనెవరో తెలుస్తోంది. తన శరీరం తెలుస్తోంది. కానీ తాను తన శరీరంకాదనిపిస్తోంది.

నృత్యం అయిపోయింది.

అందరితోపాటు యాంత్రికంగా లేచాడు. బయటకు నడిచాడు.

'అరే శిల్ప బాగా పాడింది కదా. ఇంత బాగా పాడుతుందనుకోలేదు. ఆమె కూడా మన ఆఫీసే' ఇద్దరు కొలీగులు మాట్లాడుకుంటున్నారు.

చివరి మాట వినగానే ఒక్కసారిగా ఈలోకానికి వచ్చిపడ్డాడు.

'ఆ పాట పాడినామె మన ఆఫీసా?' ఒక్కసారిగా అడిగాడు.

'అవును' చెప్పాడు కొలీగు.

'నాకు ఆమెని పరిచయం చేస్తారా?' అడిగాడు శరత్ అనాలోచితంగా.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments